

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
“ทำนาโดยใช้เทคโนโลยีผสมผสาน”

นายสุรพล พิกหว่าง

ประวัติ :

บ้านเลขที่ 17/1 หมู่ 8

ความชำนาญ :

รู้จักการใช้น้ำหมักชีวภาพสารชีวภัณฑ์
ต่างๆ ทดแทนสารเคมี ลดการใช้ปุ๋ยเคมีและ
สารเคมี และการใช้สารชีวภัณฑ์ในการ
ป้องกันกำจัดศัตรูพืชและโรคพืช

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
“ดนตรีไทย”

นายสนธยา วงษ์สมิง(วงบัวขาวบรรเลง)

ประวัติ :

บ้านเลขที่ 18/6 หมู่ 8

ความชำนาญ :

รู้จักเครื่องดนตรี วิธีบรรเลง วิธีขับร้อง เล่น
เครื่องดนตรีไทยทุกประเภท และได้เผยแพร่
ความรู้ ทักษะ ให้แก่ผู้ที่สนใจโดยไม่คิดเงิน
และได้มีโอกาสร่วมบรรเลงดนตรีไทยในงาน
เทศกาลพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
5 ธันวาคม มหาราช ณ ท้องสนามหลวง

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
“นวดแผนไทย”

นางสาวประยงค์ อินทร์เล็ก

ประวัติ :

บ้านเลขที่ 34/3 หมู่ 8

ความชำนาญ :

มีความชำนาญในการนวดผ่อนคลาย นวด
จับเส้น นวดฝ่าเท้า รู้จักใช้ลูกประคบและกด
เฉพาะจุดแก้โรคต่างๆได้

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
“เกษตรผสมผสาน”

พันจ่าอากาศเอกสมศักดิ์ จิตรไพบุลย์

ประวัติ :

บ้านเลขที่ 25/2/1 หมู่ 3

ความชำนาญ :

รู้จักการปลูกพืชหลากหลายชนิดในพื้นที่
เดียวกัน โดยให้พืชแต่ละชนิดเกื้อกูลกันอย่าง
เป็นวงจร ก่อให้เกิดประโยชน์ และ
ประสิทธิภาพสูงสุด ช่วยลดความเสี่ยงจาก
ความแปรปรวนของสภาพอากาศ การเกิดโรค
พืชและศัตรูพืชระบาด ลดความผันแปรของ
ราคาผลผลิต ลดรายจ่ายภายในครัวเรือนและ
การพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากภายนอก

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
“หัตถกรรม”

นางอบเชย เลี่ยมเปี่ยม

ประวัติ :

บ้านเลขที่ 57 หมู่ 1

ความชำนาญ :

มีความชำนาญในการจักสาน กระเป๋า
ตระกร้า รู้จักใช้วัสดุธรรมชาติให้เกิด
ประโยชน์

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
“โภชนาการ”

นายจตุติ ภามิตานนท์

ประวัติ :

บ้านเลขที่ 73/215 หมู่ 8

ความชำนาญ :

รู้จักใช้วัตถุดิบ สมุนไพรพื้นบ้าน ในการ
ประกอบอาหารเพื่อสุขภาพ ช่วยในการรักษา
โรคภัยและช่วยให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือ ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ของชาวบ้าน ซึ่งเรียนรู้มาจากพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ญาติพี่น้อง หรือผู้มีความรู้ในหมู่บ้านในท้องถิ่นต่างๆ ความรู้เหล่านี้สอนให้เด็ก เคารพผู้ใหญ่ มีความกตัญญูรู้คุณพ่อแม่ และผู้มีพระคุณ มีความเอื้ออาทรต่อคนอื่น รู้จักช่วยเหลือแบ่งปันข้าวของของตนให้แก่ผู้อื่น ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาเป็นความรู้ที่มีคุณธรรมสอนให้คนเป็นคนดี สอนให้คนเคารพธรรมชาติรู้จักพึ่งพาอาศัยธรรมชาติโดยไม่ทำลาย ให้เคารพ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ และคนที่ล่วงลับไปแล้ว

ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยทั่วไปจะมีการกำหนดประเภทของภูมิปัญญาที่มีความหลากหลาย เพื่อให้มีวัตถุประสงค์ในการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และตรงสาขาแบ่งประเภทภูมิปัญญาออก ดังนี้

- **เกษตร** เป็นความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ทักษะและเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยีการพัฒนามาบนพื้นฐานคุณค่าเดิม
- **อุตสาหกรรมและหัตถกรรม** เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการแปรรูปผลผลิตและวิธีการแก้ไขปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัดและเป็นธรรม
- **การแพทย์แผนไทย** เป็นการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพในชุมชนโดยเน้นให้คนในชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้
- **การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** เป็นการการอนุรักษ์ทรัพยากร การพัฒนา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน
- **กองทุนและธุรกิจชุมชน** เป็นการบริหารจัดการด้านการสะสมด้านกองทุนและธุรกิจในชุมชน

- **สวัสดิการ** เป็นการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
- **ศิลปกรรม** เป็นการผลิตผลงานทางด้านศิลปะ
- **การจัดการ** เป็นการบริหารจัดการดำเนินงานด้านต่างๆ ของชุมชนตลอดจนทั้งทางด้านสังคมอื่นๆ ในสังคมไทย
- **ภาษาและวรรณกรรม** เป็นการผลิตผลงานเกี่ยวกับทางด้านภาษา ทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษาตลอดจนวรรณกรรมทุกประเภท
- **ศาสนาประเพณี** เป็นการประยุกต์ปรับใช้หลักคำสอนทางศาสนา ความเชื่อ และประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสม

ลักษณะของภูมิปัญญาไทย มีดังนี้

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกิดจากการสืบทอดกันมาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง
2. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเรื่องของการเรียนรู้ ทักษะ ความเชื่อ และพฤติกรรม ของคนในชุมชน
3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
4. ภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยเรื่องการแก้ไขปัญหา การจัดการ การปรับตัว การเรียนรู้ เพื่อความอยู่รอดของบุคคลชุมชนและสังคม
5. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแกนหลักหรือในการมองชีวิตเป็นพื้นฐานความรู้ในเรื่องต่างๆ

แผ่นพับประชาสัมพันธ์

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเคียน

อำเภอเมืองยะลา

จังหวัดยะลา